Ankenævnet for Forsikring

919/13

Den 24. juni 2013 blev i sag nr. 83.700:

xxxxxxx xxxxxxxx xx
xxxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxx xxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Privatsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstagerne har retshjælpsforsikring hos Privatsikring. De klager ved deres advokat over selskabets afvisning af retshjælpsdækning til en retssag, hvor klagerne er blevet stævnet med påstand om betaling af udført arbejde.

Selskabet har efter sagens indbringelse for Ankenævnet for Forsikring anerkendt at afholde sagsomkostninger på grundlag af en sagsgenstand på 30.000 kr., men har afvist yderligere dækning med henvisning til, at klageren ikke i øvrigt har haft rimelig grund til at føre proces.

Af advokatens redegørelse vedlagt klageskema dateret den 10/12 2011 fremgår bl.a.:

> "Sagen vedrører arbejde udført af Murermester … for mine klienter. Arbejdet tog udgangspunkt i en forsikringsskade vedrørende gulvet i den ene af ejendommens stuer, idet ejerskifteforsikringen havde bevilget udskiftning heraf.
>
> I forbindelse med arbejdet blev parterne enige om, at [murermesteren] skulle udføre forskelligt arbejde ud over skolestuen. Mine klienter oplyser, at der blev indgået den aftale, at mine klienter fik rabat på det andet arbejde dels på grund af det store omfang af arbejdet med gulvet og dels på grund af at mine klienter valgte billigere klinker.
>
> Der opstod imidlertid uenighed mellem parterne idet [murermesteren] ikke mente der var indgået en sådan aftale, og dermed ville have fuld betaling, ligesom regningen fra [murermesteren] efter mine klienters opfattelse under alle omstændigheder var urimeligt høj. Den samlede regning lød på kr. 112.225,00.

2. 83.700

På baggrund heraf indbragte mine klienter sagen for Byggeriets Ankenævn ved klage af 3. december 2010. Der blev truffet kendelse den 27. april 2011 hvor mine klienter fik delvist medhold, idet [murermesteren] tilgodehavende blev nedsat til kr. 75.000.

Undertegnede blev herefter inddraget i sagen, hvorfor jeg rettede henvendelse til [murermesterens] advokat i en skrivelse af 23. maj 2011. I denne skrivelse redegjorde jeg for, at mine klienter havde indhentet to andre tilbud på det udførte, der lød på henholdsvis kr. 32.000 og kr. 34.700 inkl. moms, hvilket dermed er langt under såvel de oprindelige kr. 112.225 som de af Byggeriets Ankenævn fastsatte kr. 75.000. Jeg fastholdt således at det fakturerede beløb var urimeligt højt.

Desuden redegjorde jeg for, at der var taget betaling for arbejde der ikke var udført, ligesom besparelsen ved mine klienters valg af en billigere klinke skulle fratrækkes tilgodehavendet. Baggrunden for mine klienters valg af en billigere klinke var, at den pågældende klinke ikke eksisterede på markedet længere. Der skulle på denne baggrund fratrækkes samlet kr. 37.025,97. [Murermesteren] havde således selv i en håndskrevet opgørelse fra 8. juli 2010 oplyst, at der var et overskud på kr. 18.200 plus moms, ligesom der skulle trækkes kr. 4.320 plus moms fra for manglende udført arbejde (bilag …).

Idet [murermesteren] jf. de indhentede tilbud ikke kan kræve mere end ca. kr. 33.000, overstiger rabatten således tilgodehavendet, hvorfor [murermesteren] ikke kan kræve noget beløb af mine klienter.

Hverken undertegnede eller mine klienter hørte herefter mere til sagen, før der blev udtaget stævning den 24. august 2011. Stævningen med bilag vedlægges (bilag …). I bilagene er blandt andet de ovenfor refererede skrivelser.

Undertegnede rettede herefter ved skrivelse af 26. august 2011 henvendelse til Privatsikring og anmodede om retshjælpsdækning til sagen (bilag …).

Privatsikring besvarede dette ved skrivelse af 15. september 2011 (bilag …), hvor de meddelte at der ikke fandtes at være rimeligt grundlag for at føre sagen. De afviste derfor dækning.

Jeg besvarede dette ved skrivelse af 20. september 2011 (bilag …). Skrivelsen er ved en fejl udateret. Jeg fastholdt i denne forbindelse det anførte, og gjorde klart at mine klienter havde indhentet to forskellige tilbud på arbejde, der begge var ca. halvt så store som det af Byggeriets Ankenævn fastsatte beløb.

Privatsikring fastholdt deres afvisning ved skrivelse af 26. september 2011 (bilag …).

Ved skrivelse af 29. september 2011 (bilag …), fastholdt jeg at der var rimelig grund til at føre sagen, blandt andet fordi mine klienter havde fået delvis medhold i ankenævnet i kombination med de indhentede tilbud.

Privatsikring fastholdt deres afvisning ved skrivelse af 31. oktober 2011 (bilag …).

Mine klienter har efterfølgende forsøgt at forlige sagen med [murermesteren], idet de har tilbudt at betale kr. 37.500 til fuld og endelig afgørelse, svarende til halvdelen af den i retssagen nedlagte påstand. Dette har [murermesteren] nu afvist, hvorfor sagen skal fortsættes.

3. 83.700

På denne baggrund indbringes sagen, idet mine klienter ønsker at Privatsikring skal tilpligtes at yde retshjælpsdækning i sagen.

Baggrund for klagen:
Sagen har forinden retssagen i overensstemmelse med betingelsernes §§ 5 og 7 været behandlet i det relevante klagenævn, hvor mine klienter fik delvist medhold.

Dette taler således for, at der rent faktisk er grundlag for at føre sagen, hvilket gælder så meget desto mere idet mine klienter er sagsøgte og ikke sagsøgere.

Ydermere har mine klienter som ovenfor angivet indhentet to tilbud på udførelse af det samme arbejde. Disse tilbud ligger på ca. kr. 33.000, mens [murermesterens] oprindelige regning lød på kr. 112.225 og Byggeriets Ankenævn fastsatte den til kr. 75.000. Der er således tale om, at selv det nedsatte tilgodehavende er dobbelt så højt som de to tilbud. Det skal i denne forbindelse desuden bemærkes, at de to tilbud er stort set identiske med hensyn til prisfastsættelsen.

Privatsikring har udelukkende anført, at forskellige håndværkere har forskellige priser, og det forhold at en anden håndværker kan gøre det billigere, ikke er det samme som at den anden regning er urimelig. Selvfølgelig er spørgsmålet om en regnings rimelighed altid en konkret vurdering med en vis elastik, men jeg mener forskellen i denne sag er så stor, at det klart må indikere at der er tale om en urimelig høj regning.

Ankenævnet for Forsikring har i flere tidligere kendelser fastslået, at en hel eller delvis afvisning fra et klagenævn ikke i sig selv kan medføre at retshjælpsforsikring kan afvises. Der kan i denne forbindelse henvises til bl.a. 62.439 vedrørende netop Byggeriets Ankenævn.

Konklusionen på ovenstående er således, at der alene ud fra resultatet af kendelsen fra Byggeriets Ankenævn samt de indhentede tilbud, må siges at være rimelig grund til at føre sagen, og i denne forbindelse at få afholdt syn og skøn til fastsættelse af en rimelig pris på arbejdet."

Selskabet har i svarbrev af 8/1 2013 til nævnet anført:

"Baggrunden for vores afgørelse er, at der efter vores opfattelse ikke er rimelig udsigt til, at sagen vil få et gunstigt udfald for forsikringstagerne, jf. herved retshjælpsvilkårenes § 5, stk. 1.

Advokaten anmodede i brev af 26.08.2011 om retshjælpsdækning til det pågældende sagsanlæg. For så vidt angår de faktuelle oplysninger om korrespondancen i retshjælpssagen kan vi henvise til det i klagen anførte, og vil derfor i det følgende redegøre nærmere for baggrunden for vores afgørelse.

Tvisten mellem forsikringstageren og murermesteren udspringer af en skade anerkendt på en ejerskifteforsikring - denne er ikke tegnet i Privatsikring.

Ifølge stævningen blev sagsøger løbende anmodet af forsikringstagerne om at udføre arbejder, der ikke var relateret til forsikringsskaden. Disse arbejder har sagsøger faktureret efter medgået tid og materialeforbrug, i alt 112.225 kr. [stævningsbilag … og …].

4. 83.700

Forsikringstagerne har i brev af 02.09.2010 [stævningsbilag …] gjort gældende, at de fakturerede arbejder var indeholdt i to tilbud på i alt 141.125 kr., hvilket beløb er betalt af ejerskifteforsikringsselskabet, og bestridt, at sagsøger var berettiget til at opkræve yderligere.

Idet sagsøger fastholder sit krav indbringer sagsøgerne herefter sagen for Byggeriets Ankenævn. Dette nævn anfører i kendelse af 27.04.2011 [stævningsbilag …], at de af sagsøger fakturerede arbejder ikke kan anses for at være indeholdt i det tilbudsarbejde, som er betalt via forsikringsselskabet.

Nævnet finder derimod, at den fakturerede pris væsentligt overstiger, hvad der kan anses for en rimelig pris for arbejdet, og pålægger sagsøger at reducere fakturaerne til 75.000 kr. inkl. moms.

Forsikringstageren afviser imidlertid at betale dette beløb. Deres advokat henviser i brev af 23.05.2011 [stævningsbilag …] til to tilbud på hhv. 32.000 kr. og 34.700 kr., og gør yderligere gældende, at der skal fratrækkes et beløb på 6.962,50 kr. samt at forsikringstageren skal have en rabat på 30.063 kr., idet der vedrørende forsikringssagen blev brugt billigere fliser en faktureret for. Det er således forsikringstagernes opfattelse, at de ikke er noget beløb skyldige.

Herefter udtager modparten stævning med påstand i overensstemmelse med kendelsen fra Byggeriets Ankenævn.

Vi har som anført afvist at meddele forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, idet vi på baggrund af den klare kendelse fra Byggeriets Ankenævn ikke finder, at en gennemførelse af retssagen vil medføre et for forsikringstagerne gunstigt resultat.
Vi lægger herved vægt på

- At forsikringstagerne indledningsvis bestred, at der var udført arbejder udover de, der var dækket af ejerskifteforsikringen
- At Byggeriets Ankenævn klart har udtalt, at forsikringstagerne har fået udført arbejder udover, hvad der var relateret til forsikringsskaden
- At nævnet har vurderet, at en passende betaling for disse arbejder udgør 75.000 kr.
- At de tilbud, forsikringstageren har indhentet, ikke kan tillægges betydning overfor den af Byggeriets Ankenævn foretagne vurdering. Det skal tilføjes, at de to tilbud ikke er meget specificerede og i øvrigt indhentet efter, at arbejderne er udført.
- At forsikringstagerne ikke har indhentet tilbud fra sagsøger forud for arbejdets udførelse
- At forsikringstagernes anbringender om rabat vedrørende klinker ikke ses at vedrøre spørgsmålet om, hvad forsikringstagerne skal betale for de arbejder, der ifølge kendelsen fra Byggeriets Ankenævn intet har med forsikringsskaden at gøre, og derfor skal faktureres særskilt
- At forsikringstagernes anbringende om, at der er taget betaling for arbejde, der ikke er udført, ikke er underbygget. Der henvises i den forbindelse til ordrenr. 1737 [stævningsbilag …]. Det fremgår således af skønserklæringen, hvilke arbejder der er udført, og det er disse arbejder, der af nævnet er prissat til 75.000 kr. Ligeledes fremgår det af stævningsbilag 13 vedrørende overslag nr. 1737, at 'Arbejdet er ikke udført og heller ikke medtaget i opgørelsen efter aftale med parterne ved besigtigelsen.'

5. 83.700

Vi fastholder derfor vores afgørelse vedrørende forhåndstilsagn, men er naturligvis indforstået med at revurdere sagen, hvis der viser sig omstændigheder, der underbygger forsikringstagernes påstand. I den forbindelse skal vi opfordre advokaten til at oplyse, hvad der er passeret i sagen siden stævning blev udtaget i august 2011.

Til støtte for vores afgørelse skal vi henvise til AK 73.955 og AK 75.431"

Klagernes advokat har herefter i brev af 23/1 2013 til nævnet anført:

"Efter indgivelse af klagen har sagen været hovedforhandlet og der er efterfølgende afsagt dom af 7. januar 2013. Dommen vedlægges til orientering. Som det fremgår, får min klient medhold i, at sagsøger dels ikke kan sætte påstanden højere end det Byggeriets Ankenævn nåede frem til, og dels at min klient er berettiget til rabat på det ikke forsikringsdækkede arbejde på baggrund af et billigere materialevalg for det forsikringsdækkede arbejde. Min klient får på denne baggrund delvist medhold i sin påstand.

Det må derfor bestrides at Privatsikring kan afvise forsikringsdækning med den begrundelse, at der ikke skulle være rimelig grund til at føre sagen. Det skal i denne forbindelse præciseres, at særligt spørgsmålet om aftalt rabat har været en af hovedårsagerne til, at min klient ikke kunne få retshjælp. Retten anerkender imidlertid min klients synspunkt herom, men er dog ikke enig i, hvilket beløb der skal trækkes fra.

På denne baggrund må det fastholdes, at der var rimelig grund til at føre sagen, idet sagsøger udelukkende har fået medhold for ca. halvdelen af sin påstand."

På baggrund af advokatens brev har selskabet anmodet advokaten om at fremsende parternes skriftveksling efter stævningen samt sagens processkrifter og skønserklæring.

Efter modtagelsen har selskabet i brev af 4/3 2013 til nævnet anført:

"Vi har gennemgået disse bilag, men finder ikke, at den skønsforretning, der har været afholdt i forbindelse med sagen, er afholdt med rimelighed, henset til at der blev afholdt syn og skøn i forbindelse med klagen indbragt for Byggeriets Ankenævn. Skønsforretningen synes alene at have afstedkommet, at modparten har hævet sin påstand svarende til udfaldet af skønsforretningen.

Endvidere finder vi fortsat, at der ikke er nogen rimelig begrundelse for forsikringstagernes vægring af at betale hele det påstævnte beløb, der jo svarede til kendelsen fra Byggeriets Ankenævn. Der er intet i sagens bilag, der understøtter, at forsikringstagerne ville få medhold i frifindelsespåstanden.

Hvis forsikringstagerne havde anerkendt og betalt den del af modpartens krav på 75.000 kr., for hvilken der ikke er godtgjort nogen rimelig begrundelse for at afvise, og således alene havde forfulgt kravet på de ca. 30.000 kr., ville det have haft omkostningsmæssige konsekvenser, idet modparten i så fald må antages at være blevet pålagt omkostninger.

Det fremgår af forsikringstagernes påstandsdokument, at påstanden her er ændret til frifindelse mod betaling af 37.974,03, og at de nedlagte anbringender stort set kun vedrører spørgsmålet om rabat pga. valg af billigere fliser. Det første anbringende vedrørende 'puds i bryggers" og "understrygning mv.' ses ikke at være relevant, da disse poster ikke indgår i sagsøgers afregning.

6. 83.700

Idet forsikringstagerne har fået medhold for så vidt angår besparelsen vedrørende klinkerne, er vi imidlertid indforstået med at yde retshjælpsdækning i forhold til denne del af sagen, således at vi vil afholde sagsomkostninger på grundlag af en sagsgenstand på 30.000 kr.

Vi har herved undladt at lade det komme forsikringstagerne til skade, at de som anført har nedlagt en frifindelsespåstand, som ikke ses rimeligt begrundet, og dermed pådraget sig sagsomkostninger, der ikke ville være aktualiseret - eller i hvert fald kun i mindre omfang - såfremt sagen var skåret til og kun havde omhandlet anbringendet vedrørende besparelsen på fliser. Ydermere kunne sagen - hvis den havde været begrænset til spørgsmålet vedrørende fliserne - have været behandlet som en småsag med deraf følgende reduktion af omkostningerne.

Vi skal som baggrund for vores afgørelse henvise til retshjælpsbetingelsernes § 5, stk. 1 og 6."

Selskabets brev har givet klagerens advokat anledning til i brev af 20/3 2013 at anføre:

"Vedrørende den afholdte skønsforretning samt kendelsen fra Byggeriets Ankenævn må det fastholdes, at der på tidspunktet for afholdelsen af syn og skøn var et berettiget grundlag for at påstå frifindelse samt at begære syn og skøn. Baggrunden var, at min klient havde indhentet to tilbud fra andre murere på udførelse af det samme arbejde. Disse tilbud er fremlagt som en del af bilag 15 fra stævningen og lyder på henholdsvis 32.000 kr. inkl. moms og 34.700 kr. inkl. moms.

På baggrund af disse tilbud måtte min klient formode, at regningen under alle omstændigheder var urimelig høj, hvorfor han ikke skulle betale noget. At skønsmanden ikke var enig heri, kunne jo af gode grunde ikke forudsiges på forhånd. Vurderingen af en sags berettigede omkostning må foretages på det tidspunkt hvor beslutningerne er truffet, og ikke efter resultatet er kendt. Det må fastholdes, at det på tidspunktet for begæringen var fuldt berettiget at afholde syn og skøn, ligesom det fastholdes, at det er vurderingen på dette tidspunkt der har betydning for vurdering af retshjælpsdækningen.

Det skal desuden fastholdes, at min klient rent faktisk fik delvist medhold i byretten, også vedrørende punktet med rabat på fliser, et punkt som retshjælpsforsikringen tillige havde afvist.

Der var dermed allerede af denne grund et berettiget grundlag for at gennemføre retssagen, hvilken Privatsikring da også anerkender nu ved deres delvise tilkendegivelse af retshjælpsdækning. Det fastholdes at der også skal gives retshjælp til den sidste del af sagen, da det på tidspunktet for ansøgningen var fuldt berettiget."

Af påstandsdokumentet fremgår bl.a.:

"**PÅSTAND:**
Frifindelse mod betaling af kr. 37.974,03.

ANBRINGENDER:
Til støtte fer den nedlagte påstand gøres det gældende:

7. 83.700

at sagsøgers påstand skal nedsættes med posterne 'puds i bryggers' og 'understrygning' mv.
som anført i bilag A,

at parterne havde aftalt, at sagsøgte ville tå rabat på arbejdet udover skolestuen, såfremt han valgte en billigere klinke end den i tilbuddet forudsatte,

at sagsøgte rent faktisk valgte en billigere klinke, hvilket har medført en besparelse for sagsøger, hvilket skal fratrækkes tilgodehavendet,

at sagsøger i modsat fald får dette beløb betalt to gange og dermed opnår en uberettiget berigelse, og

at sagsøger under alle omstændigheder ikke er berettiget til at kræve mere end 75.000 kr. af sagsøgte."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand.

…

6. Forsømmer sikrede – eller den af sikrede valgte advokat – at foretage, hvad der er påkrævet til tvistens rette afgørelse, såsom at give møde i retten eller at fremskaffe begæret bevismateriale, eller foretages handlinger, der er urimelige, vanskeliggør eller forsinker sagens gennemførelse, hæfter selskabet kun i det omfang, hvori det godtgøres, at forsømmelsen har været uden indflydelse på sagens omkostninger."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne pålægge selskabet at yde yderligere retshjælpsdækning til retssagen vedrørende reparation af stuegulvet. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afgørelse.

8. 83.700

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand